

[Jane Oksen]

mangel, men en del af det er nok selvforskyldt, for også saneringsplanerne kunne trænge til en overhaling. Der skal selvfølgelig ikke nedrives og moderniseres, før der er ledige boliger, og vi ser også gerne gamle bygninger bevaret.

Vi er ikke interesseret i store grimme højhuse, og når vi ved, at de fleste familier drømmer om et lille hus, kan det jo godt være, vi skulle tage højde for, at en stor del af befolkningen vil flytte uden for København og ikke bo i selve København.

Derfor er det også vigtigt, at transporten til København glider så let som muligt, og en tunnelbane – eller måske en magnetbane, som mange mener er billigere – til Amager vil være god, men spørgsmålet er, hvordan vi får råd.

For Københavns Havn er der nogle størslåede planer, som statsministeren også var inde på – 16.000 boliger, 25.000 nye arbejdspladser – et projekt, der på over 20 år ville koste 35 mia. kr. Det lyder flot og godt, og det er måske et af de projekter, private investorer ville være interesseret i. Det kunne være med til at trække nogle bedre skatteydere til København og dermed bidrage til at løse byens økonomiske problemer. Det er et problem, at befolkningen i København på 30 år næsten er halveret, og at der er boligmangel.

Hvad angår havnens problemer, forstår jeg ikke rigtig de udtalelser, der er kommet fra informationschefen for Københavns Havn. Når man er i fuld gang med at satse på både USA og Japan, når overskuddet fra Københavns Havn på 5 år er femdoblet, og når containertransporten også har haft stor stigning, så står det vel ikke så galt til.

Men vi vil selvfølgelig også gerne se på det, og vi er glade for, at sagen kommer i Kommunaludvalget.

Vi vil i det hele taget gerne gå positivt ind i et arbejde vedrørende København, men vi mener ikke, at et udviklingsråd er sagen. Det forholder sig jo i forvejen sådan, at indenrigsministeren fører forhandlinger med Københavns Kommune om økonomien, og et sådant samarbejde kunne vel nok udvides på en eller anden måde. Jeg tror, det bliver lidt af en syltekrukke med dette udviklingsråd, og med et udviklings-selskab vil det måske også blive en langsomme-lig affære for erhvervslivet at få sagerne igennem. Det kunne nok klares lige så hurtigt, hvis Københavns Kommune var lidt mere velvillig og hurtig i deres sagsbehandling.

Privatisering er et nøgleord for Fremskridtspartiet, og det er jo flot begyndt med Hovedstadsrådets Trafikselskab, men kunne selvfølgelig også indføres mange andre steder.

Fremskridtspartiet mener, at hovedstadens lyksaligheder ikke skal betales af alle landets skatteborgere. En by, der satser på flere offentligt ansatte – sidste år fik København 2.000 flere, man har 75.000 statsansatte, og man har en førstesteds, når det gælder service i Danmark – må på en eller anden måde selv bidrage til at løse sine problemer.

Fremskridtspartiet vil gerne til løsning af Københavns problemer fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget anbefaler Københavns Kommune

- at nedsætte den kommunale skatteprocent betragteligt,
- at begrænse antallet af offentligt ansatte,
- at afbureaukratisere og liberalisere den kommunale administration,
- at udvise langt større imødekommenhed og smidighed over for erhvervslivet og
- at iværksætte vidtgående privatiseringer.

Folketinget går derefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 26).

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg synes, det er skrap kost at høre på fru Jane Oksen, så man kunne sådan set lade uhyrlighederne passere og sige, at hun taler mod bedre vidende.

Men når jeg alligevel tager ordet, er det, fordi Fremskridtspartiet jo har forsøgt at slå sig op som pensionisternes parti. Når fru Jane Oksen så siger, at det ikke er penge, det drejer sig om, vil jeg pege på, at en femtedel af Københavns befolkning er pensionister. Hovedparten af dem bor i dårlige boliger uden bad og uden toilet. Der er utrolig mange syge ældre mennesker i Københavns Kommune, og de er syge længe-tid end gennemsnitligt ude i landet, netop